

КАФЕДРА ТЕОРІЇ МУЗИКИ

Актуальні проблеми аналізу музичного твору: теорія, методологія, практика

Освітній ступінь
Спеціальність
Освітньо-професійна програма
Спеціалізація

Третій освітньо-творчий
025 Музичне мистецтво
Культура і мистецтво
Музичне мистецтво

Курс	1
Семестр	1-2

Статус

Дисципліни, які забезпечують
набуття професійних
компетентностей
з циклу фундаментальної
професійної підготовки

ECTS	6
Годин	180
Лекції/семінари	40/40
Індивід.	---
Самостійна робота	100

Семестровий контроль

Іспит

Інформація про викладача

ПІБ	Сюта Богдан Омелянович доктор мистецтвознавства, професор
Профіль викладача	----
e-mail	theodotius@i.ua

Анотація навчальної дисципліни

Сучасний світ характеризується величезним кількісним і якісним зростанням ідей, їх ускладненістю та нагромадженістю. Це стосується повною мірою ідей художніх, мистецьких. Найоптимальнішим об'єктом утілення та передачі колективних чи індивідуальних художніх ідей і змістів, що характеризується повнотою, цілісністю і завершеністю, виступає в європейській музичній культурі з часів Ars nova твор, який від середини XVI ст. часто позначається в музиці як Orus.

Художнє мислення, що відображається у музичному творі, і художній зміст, що його слухач виформовує під час сприйняття твору, постійно змінюються й ускладнюються в процесі розвитку, змін і ускладнення художніх ідей та форм їх побутування у суспільстві. Художні образи, втілені у творі, виникають у творчій уяві композитора чи виконавця-співавтора значною мірою як результат осмислення і відображення реалій і фактів довколишньої дійсності. Тому часто чи не єдиним призначенням мистецького твору вважали художнє відображення дійсності, її побутових, соціальних та ідеологічних реалій.

З часом стало зрозумілим, що художні образи музичного твору не є синонімічним поняттям до образів життя. Усі музичні образи виявлені у художньому звуковому втіленні, а тому сукупно відображають і образи реальної дійсності, і віртуальні образи людської уяви, і різні

аспекти осмислення внутрішнього світу людини, і загальні закономірності людського мислення, емоції, стани, прагнення, а також соціокультурні реалії епохи (чи епох), яка їх породила, та стан розвитку музично-виразових засобів, пов'язаний з цими реаліями.

Розуміння сутності і змістів музичного твору ще більше ускладнилося наприкінці XIX ст. коли до осмислення і розуміння художнього твору почали застосовувати закон Гумбольдта-Потебні. Завдяки цим чинникам на авансцену аналітичного процесу вийшов ще один повноцінний учасник музично-творчого процесу – слухач. Таким чином на межі XIX – XX століть було започатковано процес формування однієї з ключових концепцій формування і аналізу змісту музичного твору – теорії відкритого семіозису.

Двадцять століття із його глобалізацією та інформаційним бумом не тільки остаточно не вирішило поставлених до цього проблем аналізу і розуміння музичного твору, але й розширило їх об'єм і поставило ряд нових питань. Уперше були, зокрема застосовані в музичній аналітиці інтердисциплінарні та культурологічні підходи, почали широко залучатися до досліджень аналіз процесу музичної комунікації і дискурс-аналіз, широко вивчаються музично-мовні та мовленнєві характеристики музичних творів, семіотичний і стильовий аналіз та ін.

Стрімкі темпи розвитку сучасного суспільства вимагають від фахівця будь-якої галузі гуманітарної науки досконалого володіння методами дослідження мистецького, а в музикознавстві і культурології – й музичного твору, його форми та функцій, композиційних особливостей, наявності практичних навичок аналітичної роботи, уміння застосувати комплекс доцільно дібраної й ефективної наукової методології, що дозволяє бути в авангарді культурно-мистецьких перетворень. Особливо це стосується представників мистецьких і, зокрема, музичних професій і покоління молодих науковців, успіх діяльності яких багато в чому залежить від уміння ефективно використати у своїй діяльності нагромаджені знання і досвід.

При укладанні цієї навчальної програми було застосовано комплексний підхід, що є найбільш релевантним при формуванні у майбутніх музикантів навичок практичної музичної аналітики та узагальнення її результатів.

Мета курсу – ознайомлення аспірантів з основними сучасними теоріями онтологічного та гносеологічного статусів музичного твору, його структурних, художніх особливостей, функцій та функціонування у мистецтві і суспільстві, змістової складової та ефективними дослідницькими методиками і практичне їх засвоєння.

Завдання курсу:

- сформувати у здобувачів наукового ступеня доктора філософії уявлення про феномен музичного твору в комплексі реалій сучасної музично-культурної діяльності;
- розкрити зв'язки онтологічного, гносеологічного та аксіологічного статусів музичного твору з його потенційними змістами та дискурсивною реалізацією в умовах постмодерної множинності;
- виявити специфіку аналізу композиційної структури музичного твору в поєднанні із соціокультурними реаліями та художніми традиціями в сучасних умовах і в контексті конкретної науково-творчої парадигми;
- визначити основні методологічні підходи для застосування різних систем формування змістової складової музичного твору на основі використання певної музичної мови, роз'яснити основні положення рецептивної поетики у зв'язку з процесами відкритого семіозису;
- сформувати в аспірантів уміння ідентифікувати музичний твір як феномен тексту культури у його текстовій, інтертекстовій та інтермедіальній іпостасях, поцінювати цей твір як художньо цілісний артефакт, що усталюється в пресі виконання;
- дати аспірантам можливість активізувати власний аналітично-творчий потенціал та оволодіти навичками практичного використання результатів аналітики у процесі музично-культурної, музично-теоретичної та музично-виконавської діяльності.

Методика викладання курсу передбачає проведення лекційних та семінарських занять, практичних розглядів музичних творів, їх структурно-композиційних, функційних та комунікативних особливостей, вивчення процесів формування змістів та їх усталення у різних дискурсах, підбір і застосування різних дослідницьких методологій, індивідуальну самостійну роботу.

Основні форми роботи:

1. Виклад теоретичного матеріалу з ілюстративним показом прикладів.
2. Аналіз музичних творів як культурно-творчих феноменів, мистецьких явищ у широкому соціокультурному і художньо-стильовому контексті.

3. Творчі експерименти з варіантами художнього прочитання музичних творів на основі застосування різних аналітичних методик.

Такі форми роботи сприяють залученню студентів до спільної роботи, допомагають їм краще усвідомити теоретичні питання проблематики курсу.

З метою активізації навчального процесу студентам пропонується самостійно готувати доповіді на семінарські заняття із залученням таких матеріалів, як наукові праці провідних фахівців у сфері теорії художньої творчості, музичної комунікації та аналізу змісту музичного твору.

Засвоєння пропонованого програмою навчального матеріалу поряд із вивченням інших дисциплін мистецтвознавчого, музично-теоретичного та музично-практичного спрямування дасть можливість майбутнім фахівцям вільно орієнтуватись у вирі різностильових музично-культурних явищ та творчих тенденцій, стане базою для наукового розгляду і оцінки різноманітних музичних творів в контексті аналізу музично-історичного процесу.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент **повинен знати**: художньо-культурні епохи в історії музики, базові засади теорій стилю і жанру в музиці, основні поняття академічної теорії музичної форми, етапи її формування і розвитку, визначення базової термінології курсу, складові системи текст – твір – рецепція, співвідношення усталених і змінюваних значеннєвих параметрів музичного твору, різні складники музичного мовлення в процесі звуково-часової реалізації твору;

уміти: володіти навичками аналітичної діяльності, поєднувати базові підходи музичної аналітики із даними та методиками суміжних дисциплін, визначати конфігурацію історично, стильово та комунікативно мотивованих значень у структурі змісту музичного твору, давати їм вмотивовані актуальні тлумачення.

Перелік тем

Тема 1. Музичний твір і його статус. Функції музики в суспільстві і типи аналізу музичного твору.

Тема 2. Джерела аналізу музичного твору і їх еволюція.

Тема 3. Традиційні і нормативні підходи до аналізу музичного твору.

Тема 4. Онтологічна концепція музичного твору в першій половині ХХ століття.

Тема 5. Феномен музичного твору в другій половині ХХ століття.

Тема 6. Зміст музичного твору. Дихотомія «зміст і форма» в музиці Європи.

Тема 7. Музика як семіотична система.

Тема 8. Особливості і закономірності музичної форми в структурі змісту музичного твору. Музична драматургія.

Тема 9. Художня цілісність музичного твору. Невизначеність форми і проблема відкритого семіозису. Індивідуально-авторські проекти. Теорія прецедентності.

Тема 10. Музичне виконавство і актуальні питання аналізу твору. Виконавська концепція в процесі аналізу.

Форми та технології навчання

Теоретичне лекційне навчання, семінарські і практичні заняття та самостійна робота.

Навчальні ресурси

Усі необхідні для вивчення навчальної дисципліни основні та додаткові матеріали надсилаються у відповідну групу Viber, Messenger.

Система оцінювання

№ з/п	Контрольний захід оцінювання	Всього %
1.	Участь у обговореннях та доповнення на семінарах	15
2.	Конспект першоджерел, що допомагають глибше зрозуміти тему / есе на тему	15
3.	Презентація досліджень за обраною тематикою	15
4.	Відвідування лекцій	5
	Підсумкова контрольна робота	
5.	Іспит	50
	Всього	100

Інклюзивне навчання

Навчальна дисципліна може викладатися для більшості студентів з особливими освітніми потребами.

Неформальна освіта.

У межах вивчення навчальної дисципліни передбачається участь студентів у міжнародних та вітчизняних конференціях, конкурсах творчих робіт, круглих столах, відвідування культурно-мистецьких заходів.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Арановский М. Музыкальный текст: Структура и свойства. Москва: Композитор, 1998. 343 с.
2. Асафьев Б. В. Музыкальная форма как процесс. Ленинград: Музыка, 1971. 373 с.
3. Бахтин М. М. Проблема речевых жанров. С. 159-207. // Бахтин М. М. Собрание сочинений, том 5: Работы 1940-х – начала 1960-х годов. Москва: Русские словари, 1996. 732 с.
4. Бейшлаг А. Орнаментика в музыке. Москва: Музыка, 1978. 320 с.
5. Беньямін Вальтер. Мистецький твір у добу своєї технічної відтворюваності / В. Беньямін. Вибране. Львів: Літопис, 2002. С. 53-81.

6. Бёрни Чарлз. Музыкальные путешествия: Дневник путешествия 1772 г. по Бельгии, Австрии, Чехии, Германии и Голландии. Москва-Ленинград: Музыка, 1967. 290 с.
7. Бобровский В. К вопросу о драматургии музыкальной формы / В. П. Бобровский // Теоретические проблемы музыкальных форм и жанров. Москва: Музыка, 1971. С. 26-64.
8. Бонфельд Морис. Музыка: Язык. Речь. Мышление. Опыт системного исследования музыкального искусства. Монография. Санкт-Петербург: Композитор, 2006. 648 с.
9. Вальденфельс Бернгард. Топографія Чужого: студії до феноменології Чужого. Київ: ППС, 2002, 2004. 206 с.
10. Гаккель Л. Фортепианная музыка XX века. Москва-Ленинград: Советский композитор, 1976. 295 с.
11. Горюхіна Н. О. Композиція музичного твору // Науковий вісник НМАУ ім. П. І. Чайковського / ред.-упор. І. А. Котляревський. Київ, 2000. Вип. 7 (Музикознавство: з XX у XXI століття). С. 16 – 30.
12. Григорьева Г., Дубов М., Дубравская Т., Катунян М., Кузнецов И., Кюрегян Т., Маклыгин А., Назайкинский Е., Смирнов А., Соколов А., Холопов Ю., Ценова В. Теория современной композиции / Отв. ред. В. Ценова. Москва: Музыка, 2007. 617 с.
13. Гудков Д. Б. Теория и практика межкультурной коммуникации. Москва: ИТДГК «Гнозис», 2003. 288 с.
14. Гуляницкая Н. С. Методы науки о музыке. Москва: Музыка, 2009. 256 с.
15. Денисов А. Музыкальная семиотика: краткий экскурс в историю развития // Musicus. № 2. Март-Апрель 2009. С. 26-30.
16. Захарова О. Риторика и западноевропейская музыка XVII – первой половины XVIII вв. : принципы, приёмы. Москва: Музыка, 1983. 77 с.
17. Еко Умберто. Роль читача. Дослідження з семіотики текстів. Львів: Літопис, 2004. 383 с.
18. Казанцева Л. П. Автор и музыкальное содержание. Москва: РАМ им. Гнесиных, 1998. 248 с.
19. Казанцева Л. П. Анализ музыкального содержания. Астрахань: Издательство АГК, 2002. 128 с.
20. Казанцева Л. П. Хрестоматия по теории музыкального содержания. Астрахань: ГП АО ИПК «Волга», 2006. 544 с. + МРЗ.
21. Караулов Ю. Н. Русский язык и языковая личность. Москва: Издательство ЛКИ, 2010. 264 с.
22. Кон Ю. Г. Вопросы анализа современной музыки: Статьи и исследования. Ленинград: Сов. композитор, 1982. 150 с.
23. Котляревський І. А. Парадигматичні аспекти розвитку понятійного апарату музикознавства // Науковий вісник НМАУ ім. П. І. Чайковського / ред.-упор. О. С. Тимошенко [та ін.]. Київ, 2000. Вип. 7 (Музикознавство: з XX у XXI століття) С. 31 – 32.
24. Кравченко А. І. Камерно-інструментальне мистецтво України кінця XX – початку XXI століть (семіологічний аналіз): монографія. Київ: НАКККіМ, 2020. 300 с.
25. Кудряшов А. Ю. Теория музыкального содержания. Санкт-Петербург: Лань, 2010. 432 с.
26. Кун Томас. Структура научных революций. Київ: Port-Royal, 2001. 226 с.
27. Курт Эрнст. Основы линейного контрапункта (Мелодическая полифония Баха). Москва: Госмузиздат, 1931. 304 с.
28. Курт Эрнст. Романтическая гармония и её кризис в «Тристане» Вагнера. Москва: Музыка, 1975. 529 с.
29. Лобанова М. И. Западноевропейское музыкальное барокко: проблемы эстетики и поэтики. Москва: Музыка, 1994. 320 с.

30. Лобанова М. И. Музыкальный стиль и жанр: история и современность: монография. Москва : Советский композитор, 1990. 312 с.
31. Мазель Л. А. Вопросы анализа музыки: опыт сближения теоретического музыкознания и эстетики. Изд. 2-е, доп. Москва: Советский композитор, 1991. 375 с.
32. Мазель Л. А. Строение музыкальных произведений : учеб. пособие для муз. вузов. Изд. 2-е, доп. и перераб. Москва: Музыка, 1979. 534 с.
33. Малышев И. В. Музыкальное произведение: Эстетический анализ. – Москва: Российская академия музыки имени Гнесиных, 1999. 91 с.
34. Мартынов В. И. Зона OPUS POSTH или рождение новой реальности. Москва: Классика-XXI, 2011. 288 с.
35. Мартынов В. И. Конец времени композиторов. Москва: Русский путь, 2002. 296 с.
36. Медушевский В. В. Музыкальное произведение и его культурно-генетическая основа // Музыкальное произведение: сущность, аспекты анализа. Киев: Музична Україна, 1988. С. 5 – 18.
37. Медушевский В. О закономерностях и средствах художественного воздействия музыки. Москва: Музыка, 1976. 254 с.
38. Михайлов М. Стиль в музыке. Исследование. Ленинград: Музыка. Ленинградское отделение, 1981. 264 с.
39. Москаленко В. Г. Музичний твір як текст // Київське музикознавство. Київ, 2001. Вип. 7 (Текст музичного твору: практика і теорія). С. 3 – 10.
40. Назайкинский Е. В. Логика музыкальной композиции. Москва: Музыка, 1982. 319 с.
41. Ніколаєвська Ю. В. Homo Interpretatus в музичному мистецтві ХХ – початку ХХІ століть: монографія. ХНУМ ім. І. П. Котляревського. Харків: Факт, 2020. 576 с.
42. Панаютиди Э. «Музыкальное произведение – это Document humain». Интервью с Контантином Флоросом // Проблемы музыкальной науки. 2010. № 2 (7). С. 133-136. URL: journalpmn.com 568.
43. Рети Рудольф. Тональность в современной музыке. Москва: Музыка, 1968. 132 с.
44. Ручьевская Е. А. Классическая музыкальная форма. Санкт-Петербург: «Композитор Санкт-Петербург», 2004. 300 с.
45. Слышкин Г. Г. От текста к символу: лингвокультурные концепты прецедентных феноменов в сознании и дискурсе. Москва: Academia, 2000. 128 с.
46. Степурко В. І. Мистецька інтроверсія у творчості сучасних українських композиторів. Київ: Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв, 2019. 160 с.
47. Сюта Богдан. Взаємодія жанрів вербального і музичного мовлення в контексті інтермедіальних атракцій. In: Intertextualita a intermedialita: v prostoru ukrajského jazyka, literatury a kultury. Monografie / Alla Arkhangelska (Ed.). – Olomouc: Univerzita Palackeho v Olomouci, 2018. Ss. 243-264.
48. Сюта Б. Дискурс у музиці й теорія дискурс-аналізу в музичній науці // Студії мистецтвознавчі. 2010. № 1. С. 35 – 42. URL: www.studii.com.ua/index.php?option=com_content&task=view&id=110&temid=29&limit=1&limitstart=5.
49. Сюта Б. Жанри музичної мови: постановка питання // Українське музикознавство: науково-методичний збірник / Упоряд. М. Д. Копиця. Київ: НМАУ ім. П. І. Чайковського, 2012. Вип. 38: Пам'яті Ігоря Пяковського С. 138-159.
50. Сюта Б. Мовне поняття *жанровий тип* у термінологічному корпусі теорії музики // Současné slovanské jazyky a literatury: tradice a současnost / Alla Archangelska (ed.). Olomouc, 2014. С. 159-167.
51. Сюта Б. Музична творчість 1970-1990-х років: параметри художньої цілісності. Київ: Грамота, 2006. 256 с.
52. Сюта Б. Основи парамузикознавства. Київ, Видавничий дім Дмитра Бураго, 2010. 176 с.

53. Сюта Б. Особливості позамузичних чинників організації художньої цілісності в музичних текстах кінця ХХ ст. // Вісник Прикарпатського університету. Мистецтвознавство. Івано-Франківськ, 2005. Випуск VIII. С. 63-72.
54. Сюта Богдан. Речевой жанр как фактор вариативности интерпретации речевых жанров в музыке // *Ars inter Culturas*. Vol. 8. 2019. S. 75-88;
55. Сюта Богдан. Прецедентні феномени як чинники моделювання змістів у музичному мовленні останньої третини ХХ століття. In: *Ucrainica IX. Současná Ucrainistika. Problémy jazyka, literatury a kultury. Sborník příspěvků*. Univerzita Palackého v Olomouci. OLOMOUC, 2020. Ss. 177-186;
56. Сюта Б. Чинники формування науково-творчих парадигм у музиці ХХ століття // Музично-творчий процес: наукові рефлексії: Науковий вісник Національної музичної академії України ім. П.І. Чайковського. Київ, 2008. Випуск 72. С. 19-28.
57. Сюта Б. Числово-масштабні пропорції та організація цілісності в сучасній музиці // *Музична україністика: сучасний вимір*. Київ, 2005. С. 116-124.
58. Таганов О. Н. Анализ музыкального произведения как пространственная модель когнитивной экспансии сознания // *Науковий вісник НМАУ ім. П. І. Чайковського / ред.-упор. О. С. Тимошенко, В. Г. Москаленко*. Київ, 2002. Вип. 21: Музичний твір як творчий процес. С. 101 – 107.
59. Таганов О. Н. Звуковое пространство музыкальных произведений: особенности психологического восприятия. Монографія. Николаев: РВВ НУК, 2017. 248 с.
60. Франко І. Я. Из секретів поетичної творчості. Київ: Радянський письменник, 1969. 191 с.
61. Хамина А. А. Теория интермедиальности: проблемы и перспективы // *Мова і культура*. 2012. Вип. 15, т. 7. – С. 373-379.
62. Холопов Ю. Н. Введение в музыкальную форму. Москва: Московская государственная консерватория им. П. И. Чайковского, 2006. 432 с.
63. Холопов Ю. Принцип классификации музыкальных форм // *Теоретические проблемы музыкальных форм и жанров*. Москва: Музыка, 1971. С. 65-94.
64. Холопов Ю., Кириллина Л., Кюрегян Т., Лыжов Г., Поспелова Р., Ценова В. Музыкально-теоретические системы. Москва: Издательский дом «Композитор», 2006. 632 с.
65. Холопова В. Н. Три стороны музыкального содержания // *Музыкальное содержание: наука и педагогика. Материалы Первой Российской научно-практической конференции 4-5- декабря 2000 г., г. Москва*. Москва-Уфа, РИЦ УГИИ, 2002. С.55-76.
66. Холопова В. Н. Музыка как вид искусства. Москва: Планета музыки, 2014. 320 с.
67. Холопова В. Н. Формы музыкальных произведений. Санкт-Петербург: Издательство «Лань», 2001. 496 с.
68. Чернова Т. Ю. Драматургия в инструментальной музыке. Москва: Музыка, 1984. С. 144 с.
69. Шелякин О. В. Музыкальное произведение как способ познания действительности: автореф. дис. на здобуття наук. ступ. канд. філос. наук.: спец. 09.00.13 «Философская антропология, философия культуры» Москва, 2011. 24 с.
70. Щербаков Ю. В. Музыкальное произведение в контексте теории жанра // *Альманах современной науки и образования*. Тамбов: Грамота, 2015. № 11. С. 123-125.
71. Шип С. В. Музыкальная речь и язык музыки (теоретическое исследование). Одесса, 2001. 296 с.
72. Шип С. В. «Музыкальное произведение» как видовая категория и структурные свойства музыкального текста // *Науковий вісник НМАУ ім. П. І. Чайковського / ред. кол. О. С. Тимошенко, В. Г. Москаленко [та ін.]* Київ, 2002. Випуск 20: Музичний твір: проблема розуміння. С. 13 – 22.
73. Шип С. В. Что такое «музыкальное произведение»? // *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 14: Теорія і методика мистецької освіти*. 2015. Вип. 18. С. 8-13.

74. Шнитке А. Полистилистические тенденции в современной музыке // Холопова В. Н., Чигарёва Е. И. Альфред Шнитке: очерк жизни и творчества. Москва: Советский композитор, 1990. С. 327-331.
75. Якубяк Я. Аналіз музичних творів: музичні форми. Ч. I. Тернопіль: СМП «Астон», 1999. 208 с.
76. Эко Умберто. Открытое произведение: Форма и неопределённость в современной поэтике. Санкт-Петербург: Академический проект, 2004. 384 с.
77. Adler Guido. Umfang, Methode und Ziel der Musikwissenschaft // Vierteljahresschrift für Musikwissenschaft. 1886. № 1. S. 5-20.
78. Adler Guido. Der Stil in der Musik – I. Buch: Prinzipien und Arten des musikalischen Stils. Leipzig: Druck und Verlag von Breitkopf & Härtel, 1911. 300 S.
79. Adorno Theodor Wiesengrund. On the Problem of musical analysis // Music Analysis. Vol. 1. Max Paddison, 1982. № 2 (Jul., 1982), pp. 169-187.
80. Apfel Ernst, Dahlhaus Carl. Studien zur Theorie und Geschichte der musikalischen Rhythmik und Metrik. Musikwissenschaftliche Schriften 1. München: Musikverlag Emil Katzschler, 1974. Bd. 1-2. 561 S.
81. Agawu V. Kofi. The Challenge of Semiotic // In: Rethinking Music. Edited by Nicholas Cook and Mark Everist. Oxford: Oxford University Press, 1999. pp. 138-60;
82. Agawu V. Kofi. Music as Discourse: Semiotic Adventures in Romantic Music. New York: Oxford University Press, 2009. 345 pp.;
83. Agawu V. Kofi. Playing with Signs: A Semiotic Interpretation of Classic Music. Princeton: Princeton University Press, 1991 160 pp.;
84. Austin J. L. How to Do Things with Words / Edited by J. O. Urmson and Marina Sbisa. Second Edition. Harvard University Press, 1975. 192 p.
85. Babbitt Milton. Some aspects of twelve-tone composition // The score and I. M.A. Magazine. 1955. № 6. pp. 53-61.
86. Beck Hermann. Methoden der Werkanalyse in Musikgeschichte und Gegenwart. Wilhelmshaven: Heinrichshofen's Verlag, 1981. 302 S.
87. Borthwick Alastair. Music Theory and Analysis: The Limitations of Logic, New York: Garland, 1995. 267 Pp.
88. Cooke Deryck. The Language of Music. Clarendon Press, 1959. (First edition). Oxford University Press, [1989]. 289 pp.
89. Cook Nicholas. A Guide to Musical Analysis. London: Dent, 1987. 384 Pp.
90. Dahlhaus Carl. Analyse und Werturteil. In: Musikpädagogik. Forschung und Lehre. Mainz: B. Schott's Söhne, 1970. 96 S.
91. Dahlhaus Carl, Zimmermann Michael. Musik zur Sprache gebracht. Musikästhetische Texte aus drei Jahrhunderte. Kassel: Bärenreiter-Verlag, 1984. 48 S.
92. DeNora Tia. How is Extra-Musical Meaning Possible? Music as a Place and Space for the «Work» // Sociological Theory. Vol. 4. (Spring, 1986), No. 1. pp. 84-94.
93. DeNora Tia. Music in Everyday Life. Cambridge: Cambridge University Press, 2000. 197 Pp.
94. Eco Umberto. I limiti dell'interpretazione. Milano: La nave di Teseo, 2016. 240 p.
95. Eco Umberto. The Limits of Interpretation (Bloomington: Indiana University Press, 1990. 295 p.
96. Eco Umberto. Le forme del contenuto. Milano: Bompiani, 1971. 216 p.
97. Erpf Herman. Studien zur Harmonie- und Klangtechnik der neueren Musik. Wiesbaden: Breitkopf & Härtel, 1969. 209 S.
98. Faltin Peter. Musikalische Syntax. Ein Beitrag zum Problem des musikalischen Sinngehaltes // Archiv für Musikwissenschaft. № 1. 1977.
99. Faltin Peter. Phänomenologie der musikalischen Form: eine experimentallpsychologische Untersuchung zur Wahrnehmung der musikalischen Materials und der musikalischen Syntax (Beihefte zum Archiv für Musikwissenschaft). Wiesbaden: Steiner, 1979. 244 S.

100. Flechsig Hartmut. Studien zu Theorie und Methode musikalische Analyse (Beiträge zur Musikforschung. Bd. 2) München-Salzburg: Musikverlag Emil Katzbichler, 1977. 159 S.
101. Fodor Jerry A. The Modularity of Mind. Cambridge, MA: MIT Press, 1983. 38 Pp.
102. Forte Allen. A Structure of Atonal Music. New Haven (CT): Published by Yale University Press, 1973. 224 Pp.
103. Fucks Wilhelm. Mathematische Analyse von Formale Strukturen von Werken der Musik. Köln/Opladen: Westdeutscher Verlag, 1955. 46 S.
104. Fucks Wilhelm, Lauter Josef. Exactwissenschaftliche Musikanalyse. Köln: Westdeutscher Verlag, 1965. 62 S.
105. Goldschmidt Harry. Zur Methodologie der musikalischen Analyse // Beiträge zur Musikforschung. Bd. 4. 1961.
106. Golianek Ryszard D. Koncepcja dramaturgii muzycznej a interpretacja dzieła // Muzyka. – 1995. – № 3.
107. Gołąb Maciej. Konteksty historii analizy muzycznej // Muzyka. 2000. № 4.
108. Gołąb Maciej. Między historią, teorią a estetyką muzyki // Muzyka. 2002. № 3/4.
109. Gołąb Maciej. Musical Work Analysis. An Epistemological Debate. – Frankfurt, M. ; Berlin ; Bern ; Bruxelles ; New York, NY ; Oxford ; Wien : Peter Lang GmbH, Internationaler Verlag der Wissenschaften, 2008. – 216 Pp.
110. Gołąb Maciej. Spór o granice poznania dzieła muzycznego. Toruń: Wydawnictwo naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, 2012. 285 s.
111. Götze Ursula. Methode der Struktur Wissenschaftlichen Darstellung der Tonsätzen. Münster: Univärsitetsverlag, 1984.
112. Hatten Robert S. Interpreting Musical Gestures, Topics, and Tropes: Mozart, Beethoven, Schubert. (Musical Meaning and Interpretation, Robert S. Hatten edition). Bloomington and Indianapolis, IN: Indiana University Press, 2004. 376 pp.
113. Hatten Robert S. Musical Meaning in Beethoven: Markedness, Correlation, and Interpretation. Bloomington, IN: Indiana University Press, 1994. 349 pp.
114. Ingarden Roman. Utwór muzyczny i sprawa jego tożsamości. Kraków: PWM, 1973. 185 s.
115. Jarzębska Alicja. Amerykańskie metody sformalizowanej analizy muzycznej // Muzyka. 2000. № 4.
116. Kazem-Bek Jan. Dzieło muzyczne w świetle teorii informacji // Muzyka. 1978. № 1.
117. Konteksty analizy muzycznej (Zeszyt specjalny) // Muzyka. 2000. № 4.
118. Kurth Ernst. Musikpsychologie. Berlin: Max Hesses Verlag, 1931. 323 S.
119. Leichtentritt Hugo. Musikalische Formenlehre. Leipzig: Breitkopf & Härtel, 1952. 464 S.
120. Monelle Raymond. The Musical Topic: Hunt, Military, Pastoral (Musical Meaning and Interpretation). Bloomington, IN: Indiana University Press, 2006. 304 pp.
121. Monelle Raymond. The Sense of Music: Semiotic Essays / With a foreword by Robert Hatten. Princeton University Press, 2000. 336 pp.
122. Monelle Raymond. Linguistics and Semiotics in Music. Harwood Academic Publishers. Chur, Switzerland. Series: Contempotary music studies, Vol. 5. 349 pp.
123. Motte Diether de la. Musikalische Analyse. Textteil / Notenteil, 2 Bände. Kassel: Bärenreiter Verlag: 1972. 145 S.
124. Musical communication / ed. by Dorothy Miell, Raymond MacDonald, David J. Hargreaves. Oxford : Oxford University Press, 2005. XVI, 433 p.
125. Nattiez Jean-Jacques. Fondements d'une sémiologie de la musique. Paris: Union Générale des Editions, 1976. 282 pp.
126. Pytlak Andrzej. Wartości i kryteria oceny dzieła muzycznego. Kraków: PWM, 1979. 129 s.
127. Ratner Leonard Gerald. Classic Music. Expression, Form and Style. New York: Schirmer Books, 1980. 475 pp.
128. Réti Rudolf. The thematic process in music. New York: Macmillan, 1951. 362 Pp.

- 129.Riemann Hugo. Große Kompositionslehre. Berlin Stuttgart: W. Spemann, 1902 / 1903 / 1913. 3 Bde., VI, 531 S. / VII, 446 S. / VIII, 246 S.
- 130.Schaeffer Bogusław. Nowa muzyka. Problemy współczesnej techniki kompozytorskiej. Kraków: PWM, 1958. 414 S.
- 131.Schenker Heinrich. Das Meisterwerk in der Musik. Bd. 2. München: Drei Masken Verlag, 1926. 216 S.
- 132.Schenker Heinrich. Neue musikalische Theorien und Phantasien III: Der freie Satz. Anhang: Figurentafeln. Hrsg. und bearb. von Oswald Jonas. Wien [u.a.]: Universal-Ed., 1956. 119 S.
- 133.Schröter Jens. Discourses and Models of Intermediality. CLCWeb: Comparative Literature and Culture. 13. 3. 2011. Режим доступа: <http://docs.lib.purdue.edu/clcweb/vol13/iss3/3>;
- 134.Searle John R. Expression and Meaning: Studies in the Theory of Speech Acts. Cambridge: Cambridge University Press, 1979. 187 Pp.
- 135.Tarasti Eero. A Theory of Musical Semiotics. Bloomington and Indianapolis, IN: Indiana University Press, 1994. 328 pp.
- 136.Tarasti Eero. Existential Semiotics. Bloomington and Indianapolis, IN: Indiana University Press, 2001. 232 pp.
- 137.Wierzbicka Anna. Genry mowy // Tekst i zdanie. / Red. Teresa Dobrzyńska, Elżbieta Janus. Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk: Ossolineum, 1983. S. 125-137.
- 138.Wolf Werner. Intermedialität: Konzept, literaturwissenschaftliche Relevanz, Typologie intermedialer Formen [2014]. In: Selected Essays on Intermediality by Werner Wolf (1992–2014): Theory and Typology, Literature-Music Relations, Transmedial Narratology, Miscellaneous Transmedial Phenomena. Leiden: Koninklijke Brill nv. P. 173 – 212.
- 139.Wolf Werner. The Musicalization of Fiction: A Study in the Theory and History of Intermediality. Amsterdam – Atlanta: Rodopi NV, 1999 272 pp.
- 140.Wolf Werner. «Willst zu meinen Liedern deine Leier drehn»: Intermmedial Metatextuality in Schubert's «Der Leiermann» as a Motivation for Song and Accompaniment and a Contribution to the Unity of «Die Winterreise» [2001]. In: Selected Essays on Intermediality by Werner Wolf (1992–2014): Theory and Typology, Literature-Music Relations, Transmedial Narratology, Miscellaneous Transmedial Phenomena. Leiden: Koninklijke Brill nv. 259 – 277 pp.